

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 41 TUESDAY, MARCH 3 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 - ЦЕНТІВ ПАРСИПАНІ І НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 3-ГО БЕРЕЗНЯ 1998 р. 4. 41 PIK CV

РОСІЯ І УКРАЇНА ПІДПИСАЛИ ПРОГРАМУ ЕКОНОМІЧНОЇ СПІВРАЦІ

Москва. — Президент Росії і України, Борис Єльцин і Леонід Кучма, підписали 27-го лютого програму економічного співробітництва на 10 років, яка має збільшити товарообіг між двома країнами більш як удвічі.

Російські інформаційні агентства, покладаючись на речника Кремля Ястржембського, повідомляють, що Л. Кучма, який перебував в Москві з дводенною офіційною візитою, сказав Б. Єльцину, що Україна не вступатиме до НАТО. Підтвердження з українського боку поки що не надшло.

Виступаючи перед журналістами після підписання економічної програми, як відбулося в розкішній залі с. Георгія, український Президент заявив, що обидві країни зробили великий крок назустріч одна одній. Б. Єльцин зазначив під час церемонії, що Росія і Україна називають своє партнерство «стратегічним».

Обидва президенти випили тост шампанською за нову програму і радійні спільних декларацій і міжурядових угод, підписаних на тій самій церемонії.

За словами прем'єра Росії Віктора Черномірдіна, товарообіг між двома країнами зростає за десять років у два з половиною рази. Російське телебачення, покладаючись на експертів, зазначило, що внаслідок угоди двостороння торгівля потреться. Минулого року товарообіг був 35 блн. дол.

За словами Ястржембського, обидві країни планують зміцнити відносини з'явки і співпрацювати у торгівлі зброєю на світовому ринку.

Президенти не домовилися про те, як Україна виплачуватиме Росії заборгованість за газ 1,2 блн. дол. Москва хоче, щоб Київ віддав їй основні енергетичні підприємства. Нарахованої виступи Л. Кучми до Москви, депутата Верховної Ради Сергія Терехіна сказав, що програма економічного співробітництва з Росією загрожувала суверенітету України. В українських засобах масової інформації з'являлися критичні публікації проти цієї угоди з Москвою.

Хор „Думка“ влаштовує два Шевченківські концерти

Парсипані, Н. Дж. (В. Т-ень) — Цього березня український хор „Думка“ з Нью-Йорку, під диригентурою Василя Гречиского, влаштує два концерти в полкові Тарасові Шевченкові, а саме, в Нью-Йорку та у Вашингтоні, Д. К.

Перший концерт, який прохотиме під протекторатом Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій міста Нью-Йорку, Відділу УК-КА, відбуватиметься в неділю, 8-го березня, в 2-й годі по полудні в залі школи Ашер Ліви Нью-Йорку, 1-ша аве. (між 11-ю та 12-ю вулицями).

У програмі будуть виконані твори, які відображають різні періоди творчості Великого Кобзаря. Крім хору „Думка“ в концерті візьмуть участь: мистецтво слова Володимир Кучма, який викотивий монтаж „Шевченко в піснях“; соліст-тенор Богдан Сікорка з Львова, соліст-басист Юлія Катистай з Шко-

Світовий банк надає Україні позику

Київ (УНІАР). — Тут, у представництві Світового банку відбулася пресова конференція, на якій голова представництва Едвард Сеґура повідомив, що Світовий банк ухвалив рішення надати Україні позику в сумі 16,4 млн. дол. для впровадження проекту системи скарбниці.

Мета проекту — підтримати зусилля Уряду в розробці та впровадженні цілком функціональної, автоматизованої системи скарбниці, яка служиме ефективним інструментом для виконання бюджету та управління грошовими потоками.

За словами Е. Сеґури, цей проект допоможе централізувати працю з бюджетними видатками і надходженнями. Позику банку стане доповненням до власних витрат Уряду України. СБ надає їй на 20 років, включаючи п'ятирічний пілльовий період, із виплатою стандартних банківських відсотків, які можуть змінюватись, а на сьогодні становлять 6,5 відс.

Як повідомив заступ-

Зустрітись з виборцями не вдалося

Львів (УНІАР-ІМА-прес). — Тут відбувся скандал, пов'язаний з візитом до Львова лідерів Прогресивної Соціалістичної партії України Наталії Вітренко та Володимира Марченка.

Сотні мешканців міста, блокуючи вхід до кінотеатру „Клеко“, де члени Верховної Ради на-

Закликають не ганьбити себе

Київ (УНІАР). — Тут відбулася конференція „за круглим столом“ на тему „Зовнішньополітичні пріоритети України та громадська думка напередодні виборів - 98“, організована Атлантичною Радою України.

Відкриваючи засідання президент Атлантичної Ради України Віктор Гречисков відзначив, що в багатьох передвиборчих програмах партій посилаються на зовнішню політику дописувачів. Тому пропонується роз'ясненні партійних зовнішньополітичних настанов і поглядів для пересічного гро-

магалися провести зустріч з виборцями, закликали депутатів йтиям і гнилим аблякуми. Під „гарячу руку“ потрапили і деякі журналісти.

Не зважаючи на зусилля міліції, юрбу втихомирили не вдалося і парламентаристи за допомогою міліційного автомобіля зникли з місця події.

мадянин. Він запропонував представникам партії висловитися з приводу концепції національної безпеки України, Хартії України-НАТО та широкомасштабного українсько-російського договору.

Перший заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко розповів про конкретну правну базу міжнародних відносин України, зазначивши, що певні концепції становлять державну таємницю. Представників партій він закликав конкретніше висловлюватися щодо міжнародних відносин під час передвиборчої боротьби: „Пам'ятайте, зовнішня політика — це обличчя держави, тому не виливайте бруду там, де цього не потрібно“.

Із 30-ох партій, які беруть участь у виборах, не прислали своїх представників на засідання „круглого столу“ і не висловили свої зовнішньополітичні концепції НДП, ХДПУ, УНА, УРП, АПУ, ПЗУ, КПУ, „Свобода“, ВО „Вперед, Україно!“ та блок НБП.

ЗБОРИ КРЕДИТИВКИ „САМОПОМІЧ“ У НЮАРКУ

Ірвінгтон, Н. Дж. — 39-ті Річні загальні збори членів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ у Ньюарку, Н. Дж., відбуватимуться у суботу, 28-го березня, у залі Українського Народного Дому, 140 Проспект аве. в Ірвінгтоні, Н. Дж. Початок о год. 6-й вечора. Рестрація почнеться о год. 5:30 вечора.

(Закінчення на стор. 3)

В Алматі затримано іранських шпигунів

Алмати, Казакстан. — Комітет національної безпеки Казакстану здійснив операцію, у висліді якої заарештовано групу громадян Ірану і Казакстану, яких звинувачують у шпигунстві.

Співробітника міністерства інформації і безпеки Ірану, який спеціально приїхав до Алмати, і казахського громадянина, завербованого іранською розвідкою казахстанським розвідкою майже два роки тому, затримано

(Закінчення на стор. 3)

Моссад шпигує в Швейцарії

Берн, Швейцарія. — Швейцарська влада повідомила про викриття шпигунської діяльності ізраїльської розвідки Моссад на території цієї країни, виключаючи підслухування урядових телефонічних розмов.

Виступаючи з цього приводу не пресовій конференції в Берні, федеральний прокурор Карля дель Понте сказала, що

покищо вдалося заарештувати одного з п'яти ізраїльських шпигунів, за рештою здійснюється нагляд.

Прокурор дель Понте відкинула як безпідставне твердження ізраїльської преси, нібито об'єктом Моссади були не швейцарські установи, а дипломатичне представництво Ірану.

Виникли перші розбіжності іракського договору

Нью-Йорк. — У неділю, 1-го березня, іракський представник до Організації Об'єднаних Націй та головний інспектор ООН відповідалість за перевірку зброї масового знищення в Іраку зовсім не згідні в інтерпретації однієї критичної частини досягнутого минулого тижня договору, який передбачає залягання американськими бомбардування Багдаду.

Нізар Гамдун, головний представник Іраку до ООН, в інтерв'ю на телевізійній мережі Сі-Ен-Ен твердив, що групи інспекторів, які перевірятимуть досі недоступні місця президентських забудов, будуть підпорядковані дипломатам призначеним генеральним секретарем ООН Кофі Аннаном.

Ці твердження викликали негачий відсіч від Річарда Батлера, голови Спеціальної комісії ООН відповідалість за інспекцію та ліквідацію іракської зброї масового зни-

щення. Виступаючи на тій самій телевізійній програмі Р. Батлер заявив, що відповідалість за всі групи інспекторів і їхню працю виключно належить до нього і про це говориться ясно у заданому договорі.

Як можна було сподіватися, це відразу викликало небажаний наслідок та метушню серед дипломатично-політичних кіл. Офіційні чинники ООН намагалися заспокоїти нас і твердили, що заява Н. Гамдуна може бути тільки його власною інтерпретацією, а не наказом співпритичній інтерпретації, на думку американців, однієї з найважливіших частин згаданого договору.

Все ж таки той публічний обмін протилежних думок дав нагоду багатьом представникам ООН квестіонувати, чи не починає Ірак вже своєї відомої гри недотримання і відступу від даних обіцянок.

В Україні

(З інформації УНІАР)

ЛІДЕРИ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ЗУСТРІЛИСЬ У ЛЬВОВІ

Львів (УНІАР-ІМА-прес). — Як повідомив голова Львівської обласної адміністрації Михайло Гайдиш, у травні 1999 року планується провести у Львові зустріч президентів країн Центральної та Східної Європи. Гроші для проведення цього заходу передбачено в державному бюджеті. У зв'язку з чим у місті розпочалися направиляти дороги, ремонтувати готелі та інші господарські й адміністративні приміщення.

СПОРУДЖУЮТЬ СКУЛЬПТУРУ ІСУСА ХРИСТА

РАХІВ. (УНІАР-ІМА-прес). — В безоплатному центрі Європи поряд з містом Рахів у Закарпатській області буде встановлено скульптуру Ісуса Христа, збудовано кінськотинний колектор. Ці заходи здійснювані у зв'язку зі святкуванням 2000-річчя Різдва Христового. Як стало відомо з неофіційних джерел в МЗС України, проєкт фінансує Німеччина, а українська сторона опікуватиметься організаційними питаннями.

НАГОРОДА ІМ. ЛЕСА КУРБАСА

Київ. — Директор Державного центру театрального мистецтва ім. Леса Курбаса Неллі Корнієнко отримала державну нагороду ім. Леса Курбаса, засновником якої став Кабінет Міністрів України та Міністерство Культури (прямому засновано у 1993 році). Н. Корнієнко народженою прізвищем за суккупності праць, присвячених творчості Леса Курбаса. На церемонії вручення нагороди голова журі, драматург Ярослав Стелмах відзначив, що Н. Корнієнко почала свою працю ще тридцять років тому, коли навіть згадка імені Л. Курбаса могла привертати увагу КГБ. Н. Корнієнко сказала, що їй дуже приємно отримати цю нагороду.

имати що нагороду саме в 111-ту річницю від дня народження відомого режисера і пообіцяла наступного місяця подарувати читачам нову книгу під назвою „Репетиторський“.

МОЛОДЕЦЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ УКРАЇНИ

Київ. — У засіданні Молодецького парламенту України 25-го лютого, взяли участь 138 представників з усіх областей країни. Під час відкриття парламентаристів привітали міністер України у справах сім'ї та молоді Валентина Довженко та її заступник Валерій Бабака. Голова Українського національного комітету молодечих організацій (УНК-МО) Володимир Рядко зазначив: „Ми плідно попрацюємо і покажемо нашою мім задати“. За перший день пленарного засідання делегати затвердили склад уряду, головною його особою став Кошич Захаренко (ПостУП) — Перша Студентська Українська Профспілка, а також створили комітети з проблем економіки, культури, екології, міжнародних зв'язків тощо. Заслухано виступи молодоборанних міністрів і голів комітетів.

„ГРОМАДА“ ПІДТРИМУЄ Л. КОСАКІВСЬКОГО

Київ. — „Не зважаючи на зухвалі спроби виключення влади зирати вибори Київського міського голови та депутатів Мискої Ради, партія Всеукраїнське Об'єднання „Громада“ зробить все можливе для того, щоб диктаторські прийоми режиму Кучми не вплинули на проведення виборів“, — сказав у заяві київської міської організації ВО „Громада“ щодо підписання 7-го лютого 1998 року Президентом Указу 4.92/98 про деякі питання здійснення виконавчої влади і місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі. Цей указ, який фактично зніщує самоврядування в столиці.

ці і робить її додатком до Адміністрації Президента“, на думку авторів заяви, є грубим порушенням Конституції України. У заяві сказано, що „Громада“ підтримує кандидатуру Леоніда Косаківського, припинюючи позицію якого до чинного режиму та перевиборча програма практично повністю співпадає з позицією та програмними документами партії „Громада“.

УРЯД УКРАЇНИ ЗАНЕПОКОСНИЙ

Київ. — „Виконавча влада стала все частіше втрачати своїх представників на місцях, які гинуть від рук організованої злочисності“, — відзначив на засіданні Кабінету Міністрів України прем'єр-міністр Валерій Пустоволоженко. Учасники засідання вшанували хвилиною мовчання пам'ять першого заступника керівника уряду Криму Олександра Сафоненка, який загинув в результаті терористичного акту. Відбулося обговорення ходу боротьби з корупцією. В.Пустоволоженко висловив незадоволення працею правоохоронних органів.

СТВОРЕНО „КОМІТЕТ ВИБОРЦІВ УКРАЇНИ“

Рівне. — Тут створено обласну громадську організацію Комітет виборців України. Основна мета Комітету виборців України — не агітація за партію чи окремого кандидата, а роз'яснення людям положень нового виборчого законодавства, необхідності участі у виборах, і що найважливіше, в якості офіційного спостерігача за здійсненням незалежної громадської контролю, за чесністю виборчої кампанії. У цих виборах спостерігачі буде близько 16,000. Перші моменти добровільної нії прохотять юридичну практику, щоб на основі заходу вміти запобігти порушенням.

В АМЕРИЦІ

ПОДОРОЖНІ З КВИТКАМИ летунської лінії Пан Ан матимуть клопіт добути буди-бок, бо згадана летунська лінія у четвер, 26-го лютого знову оголосила банкрутство та припинила всі полети своїх літаків. Пан Ан летунська лінія звернулася до інших летунських ліній, щоб прийняла пасажирів з їхніми квитками на свої літаки, але багато ліній відмовились це зробити. Тому тихчас згадана летунська лінія повідомляла, що змушена злітати 225 пасажирів, при-сміли свої пів найбільш літаки та зменшити заст маршрутну. Одне речник Пан Ан заявив, що ті заходи не були вистачилим і летунська лінія не могла дістати потрібного фінансування, але вже на другий день зголосилися деякі компанії для фінансування.

10 років праці в молодечому театрі

Члени Театру ім. Л. Курбаса в редакції „Свободи“ (зліва, сидить): Мар'яна Подолас, Наталка Половинка; стоять: Олег Драч, Олег Цюна, Володимир Кучиский і Андрій Водичев.

вання в ЗСА вони усі заклали глибоко у серце і стали близькими.

Розуміється хочемо спешу знати дещо про їхні теперішні плани, щоб поінформувати наших читачів та заповнити театральні повні зали, які так часто тепер на наших імпресах святять пусткою. Але в тому випадку яось не

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА
UKRAINE'S DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСоюзу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Сніжик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foardmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fgsst@aol.com

Післяслово про непевних союзників

Союзник — це, згідно зі словником української мови, той, хто перебуває у тісному зв'язку з ким-небудь, пов'язаний спільністю інтересів і поглядів. Розуміючи заголошення слова союзник, запитаємо себе, чи саме так можна назвати ті країни, котрі ЗСА ще досі зароблюють до своїх політичних союзників. Правдоподібно, слово „політичних союзників” міняє його точне значення, бо дає право на особисте інтерпретування цього слова, що в основному не приділяє належної уваги способам і засобам оглянення ним визначеної мети. Чомусь ці словом „політичних” відразу постає перед очима людина непевного характеру, з таємними, вміло прихованими цілями, до оглянення котрих не вагається ужити будь-яких засобів. Мабусть, так треба також розуміти і поодинокі країни, котрі є політичними союзниками ЗСА під сучасну пору.

Кілька днів тому американські війська були наразені на небезпеку всіх наслідків можливої суцільної з іраком, суцільної, котра напевно мала б негайні та далекосяжні наслідки. Рідко коли досі американські збройні сили були перед такою загрозю небезпеки без належної підтримки.

Найбільш нерушчими в цьому випадку виявилися ті країни, котрі постійно голосували в Організації Об'єднаних Націй, що ця організація ужила найгірших засобів перевірки та тим способом зупинила намагання іракського президента Саддама Хусейна в укріпті та виробничій хемічній та біологічній зброї масового знищення. Інспектори ООН від часу закінчення війни в околицях Перської затоки знищили та унеможливили більше зброї масового знищення, як це було вчинено під час заганної війни. Цим вони охоронили в першу чергу країни околиць Перської затоки, а також і далеко віддалені країни, котрі залежні від безперервного постачання нафти з цих околиць.

Одначе, коли минулої осені С. Хусейн розпочав свої нові політичні маневри, то такі країни, як Росія, Франція і Китай, не були серед тих, які домагалися, щоб Ірак примушувався даних об'явою. Цю невдячну працю вони залишили Америці, знаючи, що їй можна довірити безпеку світу, а тим часом на повний голос критикували її заходи в тому напрямі та самі договорювалися з Іраком про догідні торговельні угоди. Арабські суцільські країни Іраку, бодай мали оправдання на свою стриманість у підтримці заходів ЗСА, бо їхня ворожбна громадськість могла повстати, коли б їхні державні провідники надто близько асоціювали себе з Америкою, котра погрожує бомбами і ракетами Іракові, від яких напевно потерпіли невинне цивільне населення.

Після такої поведінки так званих „союзників” закрадаються сумніви та визирає охота погодитися з тими, котрі пропагують ізоляціонізм — наприклад, основою котрого є невтручання ЗСА у конфлікти поза американським континентом і підкреслюють факт, якщо судити С. Хусейна не хочуть припинити його розгнуданості, то чому маємо це робити ми?

Найсолоднішим і справжнім союзником ЗСА в цьому випадку виявилася Британія та її прем'єр-міністр Тоні Блейр, виславши для підтримки американських збройних сил в околицях Перської затоки свого літаконосця, а також не пасли задніх Австралія і Канада, котрі зобов'язалися післати війська в разі потреби. Все ж таки це була надто мізерна коаліція у порівнянні до тієї, що складалася з 28 країн і в 1991 році вміло та спритно вигнала С. Хусейна з Кувейту.

Все ж таки треба бути справедливим і докладіти придивитися до причин, які до цього довели, і як виглядає, мабусть, керівництво ЗСА такі цюму завинило. Уряд президента Білла Клінтона останніми роками прямиувався не надто стабільним і надійним шляхом щодо вибірки С. Хусейна. Гострих слів вживалося до критики примхативних вчинків іракського президента, але коли прихотилося конкретно діяти, то тоді все обходилося тільки легкою догагою. Навіть минулої осені ЗСА, погрожуючи, погодилися на досить мізерну угоду, котрою посприляла Росія, де С. Хусейнової знову обійшлося легко.

Все це довело до сумнівів, чи ЗСА на справжньому готові дати негайну відсіч С. Хусейнової, а з тим і до стриманості у будь-якій підтримці. Тепер гострі слова, підтримані вчинками готовості американських збройних сил, такі зробили свою справу, але це цілком не оправдує союзників у такій поведінці.

Анатоль Камінський

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Українсько-російський договір, що його у січні ц. р. ратифікувала Верховна Рада України, а Державна дума Російської Федерації ще зовнішче, логічно мав би бути вихідною базою для нормалізації українсько-російських взаємин, принаймні на найближчий час. Пишемо „принаймні” час, оскільки тривала, перспективна і обіцяно кожна нормалізація між Києвом і Москвою є можлива лише при умові, що Росія остаточно зреагує із своїх імперіалістичних амбіцій і шовіністичних зазіхань щодо „близького” і „дальшого зарубіжжя”.

Чи колись це станеться?

Як довго, однак, не наступила переорієнтація російської зовнішньої політики із експансіоністсько-державної на нормально-партнерську, так довго всьма нормалізація залишатиметься хисткою і, чого доброго, ще й ко-ньонктурно-однобічною. До речі, Москва повинна починати свою переорієнтацію ажраз із викнення з своєї зовнішньополітичної доктрини обох формул „зарубіжжя”. Вже у самому визначенні цих термінів відчувається, що з них прикрито традиційні „старшобратські” претенсії Росії, го-во, якщо йдеться про країни „близького зарубіжжя”. Пору важе, на-решті, на їх місце поставити просто „близьких” чи „дальших” партнерів, рівноправних суб'єктів міжнародного права і дійсно незалежних підміст на шавінізмі міжнародних відносин.

Подібно стоїть справа із східним вектором зовнішньої політики України. В той час, коли Росія намагається всіма можливими заходами дестабілізувати кавказькі і центральноазійські новостворені держави та не допустити до того, щоб вони стали дійсно незалежними і сильними, щоб держати їх у своїй залежності, в інтереси України, як і в інтереси Європи, слід сприяти чим скоріш стабілізації і силовому удержанню цього казаксько-центральноазійського геополітичного пояса, який включає Грузію, Азербайджан, Вірменію та Туркменістан, Узбекистан, Казакстан, Таджикистан і Кіргізістан. Особливо важливим для

нас є якраз Грузія, Азербайджан і Вірменія, які займають особливе місце у геополітичному і геостратегічному укладі у цьому регіоні, а потім організатори цієї „військової операції”, як висловився про атентат сам Е. Шеварднадзе. Це вже другий атентат на Шеварднадзе — перший має місце 29-го серпня 1995 року. Тоді його організував колишній шеф безпеки Ігор Гюргадзе, який, за словами Шеварднадзе, досюгди „зовсім добре поживав в Москві”.

Шеварднадзе пов'язує все це „аферу” в першу чергу із нафтою. У своїй заяві після атентату (від смерти чим разом врятував його „Мерцедес”, подарований німецьким урядом після першого атентату), він сказав: „Проблема транспортування казакської нафти і інших енергоносіїв з Центральної Азії є найбільш сензитивним питанням нашою часу. Та скільки не було б терористичних нападів, ми встановимо порядок і нафта попливе через Грузію”.

У цьому не треба сумніватися, але, на маргінесі, нагадаємо, що крім атентатів у російських оперативників є ще інша „постійна карта” у їхній маківельській грі — сепаратизм Абхазії і Південної Осетії. І хоча тепер збройний конфлікт стих, та на доручення Москви абхазці спроможні змобілізувати до 5,000, а південні осетини — до 2,000 „партизанів”.

Претятівати нагадаймо, що цю карту Росія розіграла дуже вміло в 1993 році, змусивши Грузію залишитися в СНД.

Імперська стратегія Росії

Не треба доводити, що керуючись економічними і стратегічними аргументами, Росія хоче передовсім домогтися, щоб нафтою тити йшли через російську територію, а не грузинську. Але на тому не кінець, бо водночас ідеться тут про ширші геополітичні комбінації, а саме: про перетворення транскавказького регіону на буферний пояс проти Грузії та Туркменістану, а тим самим проти НАТО, про відторгнення Чечні й інших неросійських етнічних елементів від „незалежних”, дезінтеграційних впливів” з того ж буферного пояса, та вкінці — про створення геостратегічного помосту для роз-

будови власної силовіої проєкції в Вірменія, Сирія — Іран — Ірак, що з цим, конкурсу і її протиставляється грузинська констеляція — Грузія — Азербайджан — Туреччина — Ізраїль. Розм'якшення і послаблення Московію південної буферної зони та утвердження в ній російських позицій означає для нас, у пов'язанні з Кримським комплексом, скріплення стратегічного пільдарму Росії проти України і тим самим послаблення цілого східного крила нашої національної зовнішньої безпеки. А це могло б ускладнити наше становище навіть ще більше, ніж „реінтеграція” Білорусі у Російську Федерацію. І навики: удержання, стабільності і належний силовий потенціал незалежних держав транскавказького і центральноазійського пояса сприятиме нормалізації відносин України з Росією.

Ні ми, ні росіяни не спроможні міняти географічне положення народів у цьому регіоні, але тим менше ми мусимо співформувати їхній геополітичний і геостратегічний уклад у корисному для нас виді. Оскільки ж він буде корисним тем і для наших партнерів того регіону, то не дивинця, що вони очікують від української дипломатії не лише самого реагування на за-дні Москви, а й актив-ного програмного кон-цептування, ініціювання і конкретних дій у спільному інтересі, не боючись, що це може не подобатися Москві. Не сміємо про-являти можливостей, що їх відкрила нам тепер кон'юнктура і на цюму відтинку. В тому відно-шенні, наприклад, заява голови грузинського парламенту 12-го лютого у Києві про „особливе партнерство Грузії і України не була аж ніяк зви-чайною дипломатичною куртуазією чи протоко-льним ритуальним реверан-сом, а актуальним зовнішньополітичним дези-дератом для урядів обох держав”.

При шій нагоді варто також нагадати слова Ганса Д. Моргентау, який, аналізуючи елементи сили у міжнародних відносинах, серед іншого, писав, що „якщо національна мораль (в сенсі національної ідеї — А. К.) є душою народу, то дипломатія є його мозком”. Коротко: слово „дипло-матія” зобов'язує...”

На черзі була рідко виконувана „Соната-баллада” для скрипки Ю. Ізая. Юджин Ізай (1858-1931) — бельгійець, скрипак, композитор і диригент Симфонічної оркестри в Сінсінаті (1918-22), написав сонат для скрипки, присвячуючи кожну видатному віртуозові. Ігор Грімман виконав Сонату ч. 3, присвячену романському скрипачові Жоржові Енеско.

У виконавці Грімман показав свій здоровий темперамент і віртуозний вогонь. Він має добру до єдиної в Ізраїлі в'язинці для жінок „Неве Тирів” в Тамлі. Тепер, подібно до сотень інших українців і росіян, які не мають документів або явно підірваних паперів, вона чекає, коли її випроводять додому.

„Я не думаю, що чоловіка, який зруйнував мого життя, навіть општрафують, — каже вона тихо. У її величезні очі поволі напливають слози. — Можете назвати мене дурною, що прийшла сюди. Це мій злочин. Я дурна. Душно дивинця з маленького села. Але чи можуть люди безжально кулувати і продавати жінок? Деколи я сиджу мит і шпигую себе, чи справді все це сталося зі мною, чи може так взагалі статися?”

Потім, кинувши рукою на брудне підп'яч'я в'язинці, де російська мова поширена більше, ніж іврит, вона прошепотіла останню фразу: „Я не єдина, знаєте. Вони знищили нас усіх”.

Зосереджені в Москві й столиці України, Києві, мережі, які займаються торгівлею жінок, простягалися на схід до Японії і Тайланду, де тепер тисячі молодих слов'ян/ок з примусу працюють полями, і на захід до Адріатичного узбережжя і поза ним. Шляхи контролюють російські злочинні групи, базовані в Москві. Навіть якщо ці групи безпосередньо не займаються пере-реженням жінок за кордон, вони забезпечують охоро-ну, тилу підтримку, посередництво з власниками публічних домів у багатьох країнах і, очевидно, фальшиві документи.

Жінки часто починають свій пекельний шлях до-бровільно. Шукаючи кращого життя, вони спокую-ються місцевими оголошеннями про добру роботу в інших країнах за гроші, про які їм у себе вдома навіть не мріяло.

В самій лівій Україні кількість жінок, які виж-даються, приголомшує. Згідно зі статистикою Міністерства Внутрішніх Справ за останні 10 років вийшло 400,000 жінок віком до 30 років. Амбасада Тайланду в Москві, яка розглядає заяви на візи з Росії й України, стверджує, що кожного дня вона отримує близько тисячі таких заяв з більшістю з них від жінок.

Ізраїль є досить типовим місцем призначення. Проституція тут законна не заборонена, хоч публічні доми нелегальні, і якщо врахувати 250,000 чужих ро-бітників-чоловіків, більшість з яких не одружені або перебувають там без своїх дружин, — попит великий. За пірахунками поліції, щопня полагожується 25,000 платних сексуальних послуг. Публічні доми — всюдисущі.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Богдан Маркіс

Грімман дуо з М. Суком в концерті

Абонементний концерт „Музика в Інституті” у п'ятницю, 20-го лютого, виклав зацікавлення публіки незановою програмою і ще, до того, — не-звичайністю ансамблю. Правда, перед шести роками в Українському Інституті Америки концертували подібний ансамбль. Це був скрипковий дует Юрія Мазуркевича і Дани Понеманя. Ширша українська публіка, правдоподібно, пригадує тих май-стрів з концерту в Аліс Туллі Голд у 70-их роках, який стягнув велику кіль-кість слухачів, бо вони приїхали з-поза „залізної куртини”, до того ж з цікавою програмою, що включала тільки скрипкові дуети.

Тепер у п'ятницю, 20-го лютого, слухачі „Му-зика в Інституті” мали на-году почути скрипковий дует Грімманів. Ігор Грімман походить з Укра-їни, а Весна Стефановіч з Югославії. Вони, на від-міну до згаданого дуету, не грали скрипкових дуетів, їх програма була мі-шана, побудована так, щоб кожний мав сольову партію, або з аккомпань-ментом фортепіану.

Концерт почався Дуетом для скрипки та віолі Г-дур Моцарта. Цей твір, компонований 1783 року, особливо улюблений се-ред вистовів, бо в ньому Моцарт довів партію віолі з ритмічного аккомпань-менту до рівноважного ста-нства, з усіма його влас-тливостями. Виконавці ви-користали всі засоби, що би провели плавну мис-лю діалогію тих двох ін-струментів.

На черзі була рідко виконувана „Соната-баллада” для скрипки Ю. Ізая. Юджин Ізай (1858-1931) — бельгійець, скрипак, композитор і диригент Симфонічної оркестри в Сінсінаті (1918-22), написав сонат для скрипки, присвячуючи кожну видатному віртуозові. Ігор Грімман виконав Сонату ч. 3, присвячену романському скрипачові Жоржові Енеско.

У виконавці Грімман показав свій здоровий темперамент і віртуозний вогонь. Він має добру до єдиної в Ізраїлі в'язинці для жінок „Неве Тирів” в Тамлі. Тепер, подібно до сотень інших українців і росіян, які не мають документів або явно підірваних паперів, вона чекає, коли її випроводять додому.

„Я не думаю, що чоловіка, який зруйнував мого життя, навіть општрафують, — каже вона тихо. У її величезні очі поволі напливають слози. — Можете назвати мене дурною, що прийшла сюди. Це мій злочин. Я дурна. Душно дивинця з маленького села. Але чи можуть люди безжально кулувати і продавати жінок? Деколи я сиджу мит і шпигую себе, чи справді все це сталося зі мною, чи може так взагалі статися?”

Потім, кинувши рукою на брудне підп'яч'я в'язинці, де російська мова поширена більше, ніж іврит, вона прошепотіла останню фразу: „Я не єдина, знаєте. Вони знищили нас усіх”.

Зосереджені в Москві й столиці України, Києві, мережі, які займаються торгівлею жінок, простягалися на схід до Японії і Тайланду, де тепер тисячі молодих слов'ян/ок з примусу працюють полями, і на захід до Адріатичного узбережжя і поза ним. Шляхи контролюють російські злочинні групи, базовані в Москві. Навіть якщо ці групи безпосередньо не займаються пере-реженням жінок за кордон, вони забезпечують охоро-ну, тилу підтримку, посередництво з власниками публічних домів у багатьох країнах і, очевидно, фальшиві документи.

Жінки часто починають свій пекельний шлях до-бровільно. Шукаючи кращого життя, вони спокую-ються місцевими оголошеннями про добру роботу в інших країнах за гроші, про які їм у себе вдома навіть не мріяло.

В самій лівій Україні кількість жінок, які виж-даються, приголомшує. Згідно зі статистикою Міністерства Внутрішніх Справ за останні 10 років вийшло 400,000 жінок віком до 30 років. Амбасада Тайланду в Москві, яка розглядає заяви на візи з Росії й України, стверджує, що кожного дня вона отримує близько тисячі таких заяв з більшістю з них від жінок.

Ізраїль є досить типовим місцем призначення. Проституція тут законна не заборонена, хоч публічні доми нелегальні, і якщо врахувати 250,000 чужих ро-бітників-чоловіків, більшість з яких не одружені або перебувають там без своїх дружин, — попит великий. За пірахунками поліції, щопня полагожується 25,000 платних сексуальних послуг. Публічні доми — всюдисущі.

(Продовження буде)

Майкл Спектер
„Нью Йорк Таймс”

Новий вантаж ділків: наївні слов'янки

11-го січня на сторінках „Нью Йорк Таймсу” появи-лася стаття, яка опісує, як молодих й невинних укра-їнських дівчат отримують у систему найбільш бру-тальної глобальної проституції. Стаття пера Майкла Спектера, перекладена на українську мову, є єдиним текстом на сторінках щоденника „Свобода” за дозволу „Нью Йорк Таймсу” і автора на те, щоб поін-формувати українців поза границями України і в Укра-їні про цю широкоекранену акцію вербування молодих жінок для кримінальних цілей. Поінформованість про таку акцію — це перший крок запобігання. Хоча в Укра-їні є організації та агенції, що можуть боротися з такою лихою, побовісемо, що, через скромні фонди для такої боротьби, вона можлива лише у великих містах та скучених, але не доходить до молодих жінок в малих містечках чи селах і тому вони найбільше на-ражені на небезпеку, коли виїжджають на роботу в чужі країни. Тому ми закликаємо читачів „Свободи” ви-инити переклад статті М. Спектера або робити з неї копії і висилати негайно до своїх рідних чи зна-йомих в Україні. В цей спосіб зможете допомогти мо-лодим жінкам. Поможіть охоронити їх усіх від подіб-ної страшної долі, що зустрічає тепер невинних і не-свідомих молодих жінок України. Ми є слівною відмін-редакції газети „Свобода” за поміщення перекладу статті з „Нью Йорк Таймсу”, що допоможе у боротьбі з небезпечкою, яка чинить тепер на жіноцтво України. Ініціатором до цього діли: Ганя Кріль — „Брама”, Оля Ставнича — СФУЖО, Богдан Витвицький — АЛП.

Рамла, Ізраїль. — Ірина завжди вважала, що краса якимось чином порятує її від бідності і безнадії сіль-ського життя. Кілька місяців тому, відгукнувшись на мутне оголошення в невеликій українській газеті, вона зійшла з туристичного корабля, який прибув до Гаффи.

Дівчина сподівалася заробити багато грошей, ташцю-чи голою на столах.

Самовпевнений і радіий вирватися з України, їй був 21 рік. Ізраїль відкривав перед нею новий світ. Протягом тижня чи двох здавалося, що все можливе. Потім од-ного ранку її відвели до публічного дому, де господар у неї на очі спалив їй паспорт.

„Ти належиш мені, — загдує вона його слова. — Ти моя власність і працюватимеш доти, доки не викупи-ши. Не пробуй тікати. У тебе нема паперів, і ти не знаєш іврит. Тебе арештують і депортують. Потім ми тебе знайдемо і привеземо назад”.

Подібно трапляється щопня. І не тільки в Ізраїлі, з якого за останні три роки депортовано близько 1,500 таких, як Ірина, росіянок і українок, але й в усюму світі, де пропадає навітря і відчайдушних молодих жінок у сексуальне рабство перетворюють на один із злочинних бізнесів, які найкритіміше зростають в експансивній світовій економіці.

Очевидно, міжнародний ринок жінок навряд чи но-вий. Протягом десятиліть його основним товаром були азійські. Але економічна безнадія в слов'янському світі відкрила злочинним групам, що розмножилися після западу комунізму, те, що експерти називають най-більш прибутковим з усіх ринків — східноєвропей-ських жінок, яких майже ніко, крім власних мрій, не стримує. „Піппі”, правоохоронці і допомогіві групи — усі погоджуються, що тепер в цій торгівлі найбільше цінять українців і росіян.

Через те, що іммігрують вони часто нелегально і, в зв'язку з тим, певна частина жінок добровільно обирає професію повій, скласти статистику важко. Проте пірахунки Організації Об'єднаних Націй свідчать, що кожного року у світі продається приблизно 4 млн. осіб, яких неправдою і насильством змушують працю-вати у різному рабстві. Міжнародна організація мігра-ції значає, що тільки в саму Західну Європу щороку продается 500,000 жінок.

З багатьма трапляється те саме, що з Іриною. При-голомшена і ображена несподіваним наком ступі-ня, вона просто відмовлялася. Тоді її побили, згвалту-вали — і вона здалася. Кінець кінем дістала перепочи-нок, бо на публічний дім вчинено облогу, а її відвезено

Св. п. д-р М. Овчаренко

14-го січня ц. р. в Чарлстоні, ЛЛ., на 88-му році життя помер проф. д-р Марія Овчаренко, а 17-го, після запобіжних відправ у похоронному закладі Музики, які правив о. крилошани Іван Кротеніш з собору свв. Володимира і Ольги, покійницю поховано на цвинтарі парафії о. Миколая.

Під час похоронних відправ покійну на дорогу вічності попросили: від Філологічної секції НТШ і Осередку НТШ в Чикаго Мирослава Семчишина, від учителя „Рідної Школи“ Юлія Назаревича і від колишніх учнів покійної Роман Заводчанюк.

В свій час д-р Овчаренко була справді творчою індивідуальністю і за все своє життя створила цілий нерукотворний пам'ятник своєї всесторонньої невсипущої праці. Філолог-славіст, знавець української літератури і її духовності, педагог, — записалися в анналах української науки своїми досягненнями, які мають непроміну частину.

В роки першої совєтської окупації Галичини (1939–41) мені довелося близько співпрацювати з д-р Овчаренко в Українському Педагогічному Інституті, де ми з іншими були викладачами української мови чи літератури і в той же час в популяризації всіх академічних праць працювали у Львівському філіалі Академії Наук, де

Д-р М. Овчаренко (в молодості)

крім індивідуальних досліджень були науковими співробітниками восьми-членного колективу, що готував переклад польсько-українського словника. І тоді саме, тому років 50, зав'язався між нами близька дружба і по війні, коли в 1950-их роках зустрілися в Чикаго, довгі роки ми що дружбу продовжували.

Дочка священика о. Андрія Пешняковського з села Тарнава перемиського повіту (за західних окраїн Галичини), по закінченні Перемиської гімназії, поступила на Краківський університет, де під керівництвом видатного українського мовознавця Івана Зілинського закінчила свої славістичні студії, а її магістерську працю був опис надсянських говорів (тобто го-

ворів українсько-польською мовою пограниччя), яка зберегла увагу наших мовознавців і в 1938 році Український Науковий Інститут у Варшаві видав її окремою публікацією.

Другим поважним досягненням молодого адепта української науки був докторат, який вона здобула на Карловому університеті у Празі і з цього часу її науково-дослідницька діяльність значно посилилася. Крім статей на мовознавчі теми, вона писала декілька вартісних літературознавчих розвідок (як от про Павла Тичину, Михайла Зерова), в „Славик Рівно“ пише про свого професора І. Зілинського, про особливості української акцентуації тощо. У Чикаго, в 50-их роках, де створено Осередку НТШ, разом з проф. І. Витановичем, інж. Павлом Турюлою й іншими, підготував до друку й редакції 173-ї том Записок Наукового Товариства ім. Шевченка, присвячений пам'яті знищених Московсько українських вчених, і там же міститься його дослідницька стаття про видатного (також знищеного) історика української літератури Сергія Єфремова. За свої заслуги для української науки вона стає дійсним членом НТШ і Української Вільної Академії Наук (УВАН) в ЗСА.

Паралельно з науковою проходила її педагогічна діяльність. Своєю учительською кар'єрою починає з української гімназії в Перемислі, пізніше вчителює в українських і польських школах Львова, а за першої совєтської окупації Галичини в Педагогічному Інституті у Львові. На еміграції в Німеччині упродовж чотирьох років читала лекції в українських таборох виміщених у Фюссені і Миттенвальді.

Перебуваючи в Німеччині, вийшла заміж за проф. Дмитра Овчаренка, який по кількох роках помер і похований на цвинтарі о. Миколая в Чикаго. Своєю учительською працю продовжувала в Чикаго, була кілька років учителькою в шкільній школі о. Миколая, теж написала прекрасний підручник-читанку для п'ятої класи „Золоті ворота“.

Одержавши американське громадянство, її пошастало стати на працю славіста в американських університетах, спершу в Болдер, Колорадо, пізніше в стеїті Луїзіани, а врешті в стейтському Істерн-Лінійному університеті в Чарлстоні, де й перешла на еміграцію.

Вудучи вже на пенсії, вона не припиняє своєї науково-педагогічної діяльності. Упродовж кількох років на сторінках „Свободи“ вона редагує сторінку мовних, дуже повчальних статей і гурт гроно факхів і любительів української мови, та причиною до знання і поглиблення знань про нашу мову і її закони.

М. Семчишин

В Алматі... (Закінчення зі стор. 1) що, що стосувалася не тільки оборонних підприємств країни і внутрішньої соціально-економічної ситуації, але й даних про осіб з вищих ешелонів влади Казахстану. Ніхто з арештованих не має дипломатичного імунітету, так що очікується відкритий і голосний суд над іранськими шпигунами.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

Торонтонський вечір українського народного танцю

Кажуть, спочатку б слово. Після слова ще щось було. А за цим — ще щось інше. І потім був танець. Не знаємо точно, як там було дуже давно, але точно знаємо, що в Торонто 1-го лютого ц. р. відбувся надзвичайно успішний третій річний мистецький фестиваль українського танцю. У ньому взяли участь групи: „Десна“, „Тирса“, „Барвінок“, „Ватра“, „Академія“, „Явір“. Танцюристи понад п'ятсот. Це було знаменитим святам для виконавців, так і їх глядачів.

Рівно за два тижні від 14-го лютого ц. р., до Торонто загощив український ансамбль танцю „Воя“ з Едмонтона. Хоч ансамбль тишиться величезною заслуженою популярністю і його провадять від березня 1996 року Богдан та Світлана Ткач, знані високої класи хоріографи, донедавна високо цінені в Україні, то серед спонсорів організаторів почали з'являтися сумніви, чи допущать участь у виступі. Аж заповнити простору залу у Мессі Голл в Торонто неслучайно справа, коли взяли до уваги, що Торонто — це не тільки культурний імпресам.

В останніх роках помічаємо, що серед молодого покоління українців в Канаді все більше зростає зацікавленість і активна участь в танцювальних групах. Процес мовної асиміляції сприяє тому видови мистецтва, де за допомогою рухів, народних костюмів, молоді в розвазі визначає своє національну приналежність. З давніх-давен молоді люблять танцювати, особливо українська молоді в танець вкладали своєрідні музикальні мотиви і вигуків. В танці виявляла

свою багатість і сполучає танець зі співом. Танцювальна група „Воя“ виступала під керівництвом „Ми — українці“ в Торонто, які зможе передати словами ту неповторну атмосферу, яку вона витворила серед глядачів. Дуже шкода, що не всі місця в Мессі Голл були зайняті. Якщо ствердити, що на програму концерту складалося 19 точок і перерви між заповненими милом голосом знаменитого соліста Ігора Богдана з Львова, то його мови, що присутні на виступах надлого у своїх серцях збережуть світлі спогади про цей вечір. Це був прекрасний, на високому мистецькому рівні концерт українського танцю з додатком української пісні.

Знаменита танцювальна група „Воя“ нараховує до 35 виконавців — талановитих дівчат і хлопців. Вони опанували танцювальні мистецтва. Можливо сказати, що серед нашої молоді є визначні дівчата і хлопці, обдаровані великим талантом. Я виявлявся в танцюванні і подивлявся, як вони виконали всі в одній ритмі свої танцювальні номери. Серед цієї танцювальної молоді є такі, які зі своєю незвичайною здібністю засвідчують професіоналізм у цій діяльності.

Так, як в Україні Василь Верховинцев почав запустити і популяризувати танці, так і Василь Авраменко спочатку в Чені, Німеччині, а згодом у Канаді (1927 р.) організував танцювальні виступи українського танцю. В цей спосіб ознайомлював він нашу молоді не лише з танцем і піснями, але також і з мовою, яка є складовою частиною національної свідомості.

Після останнього перебування в ЗСА у 1996 році ми побували в Москві, літом в Італії на гостинних виступах міжнародних фестивалів, відтак мали лабораторію на Криму, виставляли з успіхом в Донецькому, а відтак в Києві на Подолі ставили „Садок вишневий“. Цю саму виставу повторили в 1997 році у Торуні на міжнародному фестивалі, а „Забави для Фауста“ на слов'янському фестивалі в Москві, де отримали дві нагороди, одну за країну виставу, а одну нашу Олесу Драч отримав за країну чоловічому роллю. Брала також участь у відзначенні 275-річчя Г. Сковороди у Києві, а як повернемося з Харковом і Дніпропетровськом.

Як бачимо, ви постійно роз'їжджаєте. Чи є на це причина, як так дістає запрошення? — Ви знаєте, що у Львові виступи з театром і виставами важко. Ми вже пів року не отримували зарплати, а жити і грати треба, бо це наше завдання. — Скільки маєте тепер акторів та в якому числі приїжджаєте? — Нас приїжджає десяти, в тому ж і художник. Звичайно, це ті самі актори, яких ви вже тут виїздили у попередніх двох турах, а з нових то багато у нас немає. — З приємністю оглядаю ваші проспекти на окремі вистави. Вони виконані дуже мистецько. А вже зокрема приємно мені заховати, як гарну пам'ятку, цей ваш буклет із портретами наших поетів та драматургів і їхніми словами. Ви, напевно, маєте багато примірників та можете тут поширювати? — Нам найважливіший одинок успіх наших вистав та зацікавлення ними публіки і на це ми дуже чекаємо.

Якщо наша праця буде розумно переорганізована, то вона буде поступово прищеплювати у молоді через танець любов до нашого народу і його мови. Тоді танці ми не тільки творимо в конструктивну трансляцію національної свідомості. Хочу пригадати, що великі заслуги перед українцями в Канаді мають Ол. Гердан-Заклинська, Рома Прийма та інші.

На увагу заслуговують прекрасні костюми ансамблю, які дихають свіжістю, відповідно підбрані до виконуваних танців. Однак заключною акцією виступу був вогнистий гопак. Цей танець виконаний був з мистецьким розмахом. Підсумком вгору не було кіля, приїди, всякі повузи та милої дерев'яні в хоронах дівчат і хлопців наповнювало правдивою радістю.

По закінченні концерту подяку присутнім склав Богдан Ткач — головний хореограф групи „Воя“, а від присутніх на виступі вручила букет живих квітів Марія Шкамаба — голова торонтоного КУК, С. Кісель від компанії „Міст“ та інші. Під час виступів і на закінчення оплескам не було кінця. Виконавці підбили серія у глядачів і удостоїлися високої честі й заслуженого тріумфу.

Ярослав Стех

з МІСЦЕВИХ ТУЗЛІ у БОСНІ, минулого четверга, 26-го лютого, виринула татаровія тата, вперше за останніх шість років і вразила нас символом тієї настирливості борючись за своє існування, котра починає проявлятися в країні. Поїздовий рух у Боснії зупинився з вибухом війни у 1992 році. Після її закінчення у 1995 році більшість поїздових рейок було знищено. Політичні непорозуміння також не дозволяли на нормальне спількування поїздами поміж різними етнічними угрупованнями країни. Цей перший вантажний поїзд складався з 30 вагонів, наладованих 600 тонами вугілля, котрі повів із Тузлі до Сараєва.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСА

бл. п.
МИКОЛА ЛЕГЕТИ
будуть відправлені заупокійні СЛУЖБИ БОЖІ
і Панахида в церквах:
св. Юра, у Львові;
Родження Пресвятої Діви Марії, в Лисенках;
Непорочного Зачаття, в Гемтребурі.
21-го березня о год. 8:30 ранку.
СТЕФАНІЯ ЛЕГЕТА з дітьми і внуками.

В СЬОМУ НЕВИМОВНО БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього

д-ра прав
бл. п.
ОРЕСТА ВОЛОДИМИРА БЕДРІЯ
будуть відправлені заупокійні СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в таких церквах:
св. Трійці, в Кергонксоні, Н.Й. 7-го березня
о год. 10-й ранку.
Храм Пресвятої Богородиці, в Норт
Порт Фла, 14-го березня, о год. 8:30 ранку;
в Рочестері, Н.Й., в Поклісі, Н.Й., в Бостоні,
Масс. та в Канаді.
Просимо згадати Оresta у своїх молитвах.

БАТЬКИ, РОДИНА та КУЗІ.

ПОДЯКА
28-го січня 1998 року відійшов від нас наш
дорогий БАТЬКО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.
МИХАЙЛО ЄЙНА
Складаємо, додатково, сердечну подяку нашим приятелям за складані на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиль в пам'яті бл. п. Михайла Єйни, які влилися безоплатно на conto Фонду до Української Кредитової Співки в Рочестері.
100 дол. Укр. Вест Сайда Клоб;
50 дол. Павліна і Василь Чуринда;
по 25 дол. Євген Кулик, сеньйори св. Йосафата;
по 20 дол. Теодозія і Гали Пришляк, Василь Білан, Степан Скалик;
10 дол. Марія і Микола Лялик.

МИКОЛА І АННА ЄЙНА з родиною

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА“ в НЬО ЙОРКУ
ділиться сумною вісткою, що 21-го лютого 1998 р.
відійшла у вічність

бл. п.
ОКСАНА ВІРА РАК
велика приятелька і добродіяла нашого хору, вдова по сл. п. інж. Богданові Ракові, ініціаторові-основникові та доповідному голові хору „Думка“.

ПОХОРОН відбувся 26-го лютого з української греко-католицької церкви св. Юра в Нью Йорку, а тіліні останки покійної спочили на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Баян Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!
Родині покійної складаємо найсердечніші співчуття.

УПРАВА І ЧЛЕНИ ХОРУ „ДУМКА“

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА“ в НЬО ЙОРКУ
ділиться сумною вісткою, що 22-го лютого 1998 р.
з волі Всевшнього відійшов у вічність

бл. п.
ПЕТРО ПАВЛІВ ГАНКЕВИЧ
довготіпний член хору, бас-соліст та кількратний член Управи Хору.

ПОХОРОН відбувся 25-го лютого з української греко-католицької церкви св. Михайла в Йонкерсі, Н.Й., а тіліні останки покійного спочили на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемтребурі, Н. Й.

Вічна йому пам'ять!
Родині покійного складаємо найсердечніші співчуття.

УПРАВА І ЧЛЕНИ ХОРУ „ДУМКА“

ПОДІЇ

КОНЦЕРТ ПАМ'ЯТІ Р. САВИЦЬКОГО

Нью Йорк. — Український Музичний Інститут Америки влаштує святочний концерт у пам'ять визначного піаніста-педагога Романа Савицького. Участь братимуть: Д. Гординоска - Караванчик, Т. Богданська - І. Колеска, О. Равлюк-Прутеня, Р. Савицький, мол., М. і Л. Долл та інші. Проходиться виставка музичних матеріалів, влаштує виставу режисером О. Захаровим. Концерт і виставка відбуваються у неділю, 8-го березня ц. р., в Українському Інституті Америки, 2 сід 79-та вул. в Нью Йорку. Початок о год. 4-й після полудня.

ВІШАНУВАННЯ Т. ШЕВЧЕНКА

Нью Йорк. — Український хор „Думка“ під проєкторством Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій м. Нью Йорку. Відділ УККА влаштує святочний концерт в пошану Т. Шевченка. Концерт відбувається у неділю, 8-го березня, в залі школи Asher Levy, Перша аве. між 11-12 вул. в Нью Йорку. Початок о год. 2-й після полудня. Участь братимуть: хор „Думка“ під керівництвом диригента Василя Гречинського, мистець слова Володимир Киріло, тенор Богдан Сікора, бандурист Юліан Кистятський та Школа кобзарського мистецтва під провідом Ю. Кистятського.

ІМПРЕЗИ ПАМ'ЯТІ О. КОМБАЛЬЧУК-ІВАСИВКА

Нью Йорк. — Студія Мистецького Слова під керівництвом Лідії Крушельницької влаштує імпресу „Слов'янка і усмішка“, присвячену пам'яті балерини і хореографки Ольги Комбальчук-Івасівки. У програмі — твори Василя Стефаника й Едварда Козака - „Ека“. Імпресу відбувається у суботу, 14-го березня, в Українському Інституті Америки, 2 сід 79-та вул. в Нью Йорку, початок о год. 8-й вечора, та у неділю, 15-го березня, в УНДМ, 142 Друга аве. в Нью Йорку, початок о год. 2-й після полудня. Вступ — 15 дол., для студентів і сеньйорів — 10 дол.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Нью Йорк. — Фондація Українського Вісничого Інституту в ЗСА влаштує Загальні річні збори Фондації УВУ, які відбуваються у суботу, 28-го березня, у домі 136 Друга аве. в Нью Йорку. Початок о год. 2-й після полудня.

КРАЙОВИЙ З'ЇЗД УПС

Нью Йорк. — Крайова Булава УПС повідомляє пластівний сеньйор ЗСА, що Крайовий з'їзд УПС відбувається у суботу, 4-го квітня, о год. 9-й ранку в пластівній домі 144 Друга аве. в Нью Йорку.

Івана Савицька
З МОГО ВІДКА
НАСТРОСВІ ЕСКІЗИ
МАЛЬОВАНІ НА КАНВІ
ЖИТТЯ
ParsiPrany: Свобода, 1997
Ціна 15 дол. разом з
пересилкою
СВОБОДА BOOKSTORE
P.O. Box 280, Route 10
ParsiPrany, NJ 07054
Мешканців Нью Джерсі
просимо додати 6% податку

Відбулися Загальні збори 25-го Відділу УНС

Парсиппани, Н. Дж. — Тут у нових приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу в четвер, 12-го лютого, о 3-й год. по полудні, відбулися Загальні збори 25-го Відділу УНС „Свобода“, а після того збори для вибору делегатів на 34-ту Конвенцію УНС в Торонто.

Загальні збори відкрив голова 25-го Відділу ред. Зенон Сниллик і поки приступив до порядку денного попросив усіх встати та однохвилинно мовчачою вшанувати пам'ять тих членів, які відійшли у вічність, а зокрема довголітнього секретаря і касира 25-го Відділу Марії Савчак.

Голова звів увагу на діяльність 25-го Відділу та відчитав зі записок неприємного на зборах пиарера Романа Юрєвича протокол з останніх Загальних зборів. Звітуючи, голова підкреслив, що

точнішого звіту не може дати, бо недуга і смерть М. Савчак дещо утруднили можливість для цього. Присутня на Загальних зборах Відділу Марта Лиско, секретар УНС, підтвердила, що не всі документи 25-го Відділу були передані спадкоємцями М. Савчак і як тільки це станеться, то все буде передано.

Після ухвалення абсолютної Управі Відділу, був час на запити, відповіді та дискусії. Після цього вибрано нову Управу Відділу в такому складі: Зенон Сниллик — голова, Христина Ференцевич — заступник голови, Оксана Третьяк — секретар і касир; до Контрольної комісії вибрано Романа Ференцевича і Стефана Качаря. Збори вирішили частину заощаджених грошей Відділу віддати на загальногромадську допомогу: 500 дол. Українській Музей в Нью Йорку в пам'ять дов-

голітньої секретарки Відділу М. Савчак, 500 дол. на Т-во „Просвіта“ в Україні та 500 дол. для ККДУ. Загальні збори закрити ред. З. Сниллик.

Відразу після цього ред. З. Сниллик відкрив звичайні збори Відділу для вибору делегатів на 34-ту Конвенцію УНС в Торонто. Він коротко з'ясував обов'язки делегатів і пояснив хто може бути делегатом. Делегатами на 34-ту Конвенцію вибрано О. Третьяк і Р. Ференцевича — заступники голови, Оксана Третьяк — секретар і касир; до Контрольної комісії вибрано Романа Ференцевича і Стефана Качаря. Збори вирішили частину заощаджених грошей Відділу віддати на загальногромадську допомогу: 500 дол. Українській Музей в Нью Йорку в пам'ять дов-

голітньої секретарки Відділу М. Савчак, 500 дол. на Т-во „Просвіта“ в Україні та 500 дол. для ККДУ. Загальні збори закрити ред. З. Сниллик.

Відразу після цього ред. З. Сниллик відкрив звичайні збори Відділу для вибору делегатів на 34-ту Конвенцію УНС в Торонто. Він коротко з'ясував обов'язки делегатів і пояснив хто може бути делегатом. Делегатами на 34-ту Конвенцію вибрано О. Третьяк і Р. Ференцевича — заступники голови, Оксана Третьяк — секретар і касир; до Контрольної комісії вибрано Романа Ференцевича і Стефана Качаря. Збори вирішили частину заощаджених грошей Відділу віддати на загальногромадську допомогу: 500 дол. Українській Музей в Нью Йорку в пам'ять дов-

Проект „Джерело“ у Львові

Г. Клінтон з дітьми центру в соборі св. Юра у Львові.

громадянством, майбутніми меценатами і державними установами, під час яких вона інформує про свою працю і збирає фонди, щоб її не закінчити, але продовжувати і поширювати. І ось заходами СФУЖО 29-го січня в приміщенні Суспільної Служби відбулася зустріч із Зеною Кушпетю і присутні мали змогу послухати і побачити на

відео-записи стан її праці. Проект „Джерело“ — це будова реабілітаційного центру для дітей, які мають церебральний параліз. У Львові таких дітей багато, але вони забути, відкинені від громадського життя і лікування. Батьки цих дітей згрупувані в Товариство „Надія“, яке взялося за будову центру. Передбачається, що у вересні 1996 року центр буде настільки „готовий“, що можна буде перенести зайняття і терапію туди. Під цю пору „Джерело“ провадить садочок і школу в тимчасово приміщенні, куди звозять дітей два мікроавтобуси. Тут діти бавляться, вчать і проходять вправи для фізичного скріплення. Дітей в центрі 70, але коли закінчиться будова, можна буде обслуговувати до 200 „Джерело“ вже має дітей-випускників, які після трирічної підготовки перешли до звичайної школи. Вже споглядали з трепетом, як це буде виглядати. Одне слово унормувалося дуже швидко: сприйняли дітей з паралічем поміж себе і опікуються ними.

Будова такого центру — це унікальне поняття в Україні, де дотепер ніхто не займався неповночіними людьми, а таких в Україні нараховують біля 80,000. Вони сидять по своїх родинках, не виходять на двір, бо нема можливостей для цього: жодних колясок, жодних автобусів, жодних шкіл, жодної терапії. До людей із церебральним паралічем же треба додати неповночінних, які рівнож забути і покинути. Для них зорганізовано програму „Віра і світло“, розпочату Зеною Кушпетю. „Віра і світло“ — це спілкування здорових молодих людей з неповночінними: сильні зустрічі, святкування, прогулянки, табори. Такіх угруповань в Львівській області тепер 11 і два в стані організації. Ініціаторами проекту „Джерело“ — це два канадійки — вже згадана З. Кушпетя і фізіотерапевстка Оксана Кунашечко-Сварник. Оксана займається реабілітаційним аспектом проекту, а Зеня організації-адміністративним. Допомогають їм різні організації і професіоналісти. У Львівському Інституті Фізкультури є відділ реабілітації, який буде постачати кваліфікованих терапевтів Центрові „Джерело“. Одна німеш-

ка харитативна фундація уфундувала 85-тисячний дах центру.

CSO (Canadian Executive Services Overseas) дало центрові адміністративного експерта в особі Дженет Фарелл, яка їздить до Львова і пригортає разом із місцевими людьми адміністративну схему і організацію штабу центру. Консультація архітекта Володимира Лушвіча з Торонто забезпечила відповідні специфікації при будові центру. Отже до розпочатого діла приєднується шораз більше добродіїв і фахівців.

Дотепер виключно зовнішній вигляд будинку, підключено каналізацію, воду, електрику, телефон. На викінчення і обладнання внутрішнього 450,000 дол. При зустрічі Зеня підкреслювала, що всі дотепершні досягнення — це у більшості завдяки пожертвам канадських меценатів. Послухавши і побачивши працю З. Кушпетя та її співпрацівників, людина стає оптимістичною і захоплена до дальшого підтримки такого благородного діла. Тому СФУЖО заохочує українське громадянство до дальших щедрих пожертв для завершення будови проекту „Надія“ — Реабілітаційного Центру „Джерело“. З імпрез зібрано і передано З. Кушпеті на цілі проекту „Джерело“ у Львові 1,000 дол. Жертводавцям щира подяка. Бажаючих включитися до зборки фондів проситься вивисувати чеки на: CCCF—Nadiya Building Fund та посылати на адресу: Project Nadiya-Dzerelo, Children of Chornobyl Canadian Fund, 1557 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6P 1A5.

Віра Маланчій

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ВІТОРОК,
3-го БЕРЕЗНЯ 1998 Р.

Юніон, Н. Дж. Річні збори 27-го Відділу УНСОЗУ відбуваються о год. 6-й веч. в домі секретаря Романа Липичака при 760 Блор Ст. На зборах вибір нового секретаря та виборів делегатів і зустріч на 34-ту Конвенцію УНС. Проситись всіх членів прибути. Урава.

TUESDAY,
MARCH 10, 1998.

New York, N.Y. Annual Meeting
U.N. Branch 325 to be held at 4 pm at the office of Barbara Chupa, 240 East 6th Street.

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗКИ
Tel.: (908) 805-9664
Потрібний сегмент, наповнений шини 16 cube truck тільки \$69.99 за день (включено паливо до 200 миль)
European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service
UKRAINE'S PREMIER
VATRA
INTERNATIONAL
76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK, NJ 08009
Оригінальний представник фірми **PIRELLI**

FAKKA COMPANY
ESTABLISHED 1984
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
НА СВАТІ: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРКІНГ — кераміка, різьба, вишивки, карточки.

* FUNERAL DIRECTORS *

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОКХ, БРОКЛІН, НЬЮ-Йорк і ОКОЛИЦЯХ
ЛУС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ПРОЩА ДО ЛЮРДУ

Plus Paris and Aurillac

from Newark Sabena Airlines
All inclusive FIRST CLASS 10 Day Tour
May 18 - 27, 1998 \$1490

Price includes:
• Air from Newark to Paris and from Toulouse to Newark
• First class hotels in Paris (3), Aurillac (1) and Lourdes (5)
• Meals and comprehensive sightseeing including entrance fees to Eiffel Tower, Versailles, Louvre and Medusa Caves (Pyrenees)
• Deluxe touring coach throughout itinerary, tour manager

За \$650 USD можна передплатити цю прогулку (all inclusive 13 day tour) Вашій родині з України. Вони зустрінуть Вас у Парижі. Ціна включає переїзд зі Львова, додаткові нічліги в Польщі і Німеччині, прохачування, відповідні візи та вище згадану програму у Франції.

800 242-7267 scope travel inc 973 378-8998
1998 Ukraine brochure mailed upon request only!

ЧИ ВИ ЧИТАЄТЕ АНГЛОМОВНИЙ
„УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК?“
„THE UKRAINIAN WEEKLY“
багатий на вістки з України та про діяльність українців у ЗСА та Канаді?
Коли ні, то передплатіть його для себе та для своїх дітей і вніку, щоб діти їм цікаві інформації про Україну та українців.
Передплату „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“ подбайте про те, щоб наше молоде покоління знало якнайбільше про Україну та про діяльність українців у ЗСА і Канаді.
Ціна річної передплати — \$40.00 для членів УНСОЗУ та \$60.00 для осіб, які не є членами УНСОЗУ.
„УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК“ оцінюють як найкращу англомовну етнічну газету в Північній Америці.
P.O. Box 280, 2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800

Приймається оголошення
СВЯТОЧНИХ ВЕЛИКОДНІХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ“
Адміністрація „СВОБОДИ“ запрошує ВШанованих Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найбільшій закупині світу.
Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.
ЦІНИ ОГолоШЕНЬ
1 цаль через 1 шпальту \$ 8.00 4 цілі через 2 шпальти \$ 48.00
1 цаль через 2 шпальти 12.00 5 цалів через 2 шпальти 60.00
2 цалі через 2 шпальти 24.00 6 цалів через 2 шпальти 72.00
3 цалі через 2 шпальти 36.00 та в інших розмірах
Оголошення приймаються до 24-го березня 1998 р. за новим і старим стилем
Зголошення святочних побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ ПОЛЮТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:
„СВОБОДА“
P.O. Box, 2200 Route 10, Parsippany, N.J. 07054
В справі святочних оголошень до поодиноких осіб і підприємств адміністрація
ТЕЛЕФОНУВАТИ НЕ БУДЕ.

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Fairbanks Road 914-626-5641 Kankonk, New York 12446 FAX 914-626-5648
Табори і майстерні на Союзівці влітку 1998 р.
ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
ВІД НЕДІЛІ, 21-го червня, до четверга, 2-го липня
Хлопці і дівчатка віком 12-18 років.
Харчування і нічліг — оплата за дитину:
— 250 дол. для членів УНСОЗУ;
— 300 дол. для нечленів.
Тенісова оплата для викладачів — 75 дол. від дитини.
Інструктори: Зенон Сниллик, Юрій Савчак та інші.
Приймаємо не більше як 60 учасників!
ТАБІР ДЛЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ
ВІД СУБОТИ, 11-го липня, до суботи, 25-го липня
Відпочинковий табір для хлопців і дівчат віком 7-12 років. Програми: плавання, гри, українські пісні і фольклор під безперервним опіком.
Харчування і нічліг — оплата за дитину:
для членів УНСОЗУ — 180 дол. на тиждень
для нечленів — 220 дол. на тиждень.
Додаткова оплата для опікунів/інструкторів:
— 30 дол. на дитину від дитини.
Приймаємо не більше як 45 учасників.

ЗАБАВНИЙ ЧАС „ЧЕМОНОГО“
ВІД НЕДІЛІ, 26-го липня, до суботи, 1-го серпня
Табір присвячений для навчання англомовних діточок вік 4-6 років про Україну.
Ресторація/оплата для опікунів 75 дол. від дитини якщо родичі перебувають на Союзівці.
Ресторація/оплата для опікунів 125 дол. від дитини якщо родичі не перебувають на Союзівці.

МАЙСТЕРНЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ
ВІД НЕДІЛІ, 9-го серпня, до суботи, 23-го серпня
Традиційні українські народні танці для початківців, середніх та завантажених танцюристів. Харчування і нічліг — оплата за дитину: для членів УНСОЗУ — 275 дол. за повний навчальний час.
Оплата за викладачів — 200 дол. від дитини.
Інструктор: Рома Прийма-Богачевська.
Приймаємо не більше як 60 учнів, мешкаючих на Союзівці і 10 учнів доходящих. Нікого не приймаємо на менше як два тижні без дозволу керівника Роми Прийма-Богачевської.
Зголошення до всіх таборів і майстерень повинні бути зроблені заздалегідь. Місце подается згідно із зголошеннями та одержанням 25 дол. заздалегідь від дитини/від табору.
Наклеїється оплата в сумі 75 дол. від дитини/від табору (крім „забавний час „Чемного“), які перебувають поза межами Союзівки. Заवादток стосується до цієї суми.

Український Народний Союз не дискримінує нікого на підставі віку, раси, релігії, статі чи кольору шкіри.
За дальніми інформаціями просимо звертатися до управи СОЮЗІВКИ.
Оплата за харчування і нічліг можна зробити через банкову картку, чеком, або готівкою.
Оплата за викладачів та опікунів повинна бути заплачена виписаним чеком на Союзівку — Таборова оплата.
Під гігієнічним оглядом, всі необхідні медичні довідки і листи-дозволи мають бути доставлені не пізніше як три тижні перед початком табору, інакше дитина залишається місце в таборі. Не дозволяється жодних виїмів!

Д-р ВЕРНЕР ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Кайніс і виїжджає на виклики додому.
ДЕНІСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб і усунення. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Мангеттені Адреса у Кайніс
ROCKEFELLER CENTER 105-37 64th Avenue
630 5th Ave., Room 1903 Forest Hills, N.Y. 11375
New York, N.Y. 10020 (718) 498-0111

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ
про оголошення у „Свободі“
й „Українському Тижневику“ (The Ukrainian Weekly)
ПРИГАДУЄМО
що оголошення приймає виключно
АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА.
Всю кореспонденцію і прохання про інформацію просимо пересилати до
МАРІ ШЕПАРОВИЧ
керівника Відділу оголошень.
Тел.: (973) 292-9800, ext. 3040
АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ“